*„Így készülünk szelíd háborúra, mindig magunkért, soha mások ellen,
Sót párolunk és vásznakat szövünk, s míg kisebbítnek, lassan megnövünk.”* *Dsida Jenõ*

FRONT

Nemzeti, radikális kétheti lap **Ne csak beszélj, cselekedj is!**

2005. május 17. II. évfolyam 10. szám 167 Ft

Megszállók, szolgák, áldozatok

Másik oldal

„Egy törpe párt megragadta az alkalmat, diktálni akar; minden eszközzel, még zsarolással is megpróbálja meghatározni a belés nemzetpolitikát. (Az utóbbihoz nem is ért!)"

A fenti idézet nem valamelyik „szélsõjobboldali-szélsõséges" papírvitéz csatakiáltása az SZDSZ ellen, hanem Berecz János kinyilatkoztatása. Az írással szerencsére nem kell foglalkoznom, dr. Bokor Imre helyére teszi a dolgokat. A jelenség azonban nem egyedi, egyre gyakrabban és egyre több helyrõl köszönnek ránk a régi-új elvtársak. Kiváltképp az a fajta amelyik Marxot eldobta, ám a tõkét megtartotta magának. A nagytõkéssé válás nehéz evolúciós folyamatának melléktermékeként kényszeres közlési rohamaik támadnak és atyai módon határozzák meg ki az igaz magyar, hogyan viselkedjék a nemzeti választópolgár, mirõl mit illik és kell gondolni. Az elbutított magyar pedig örül, hû de jól megmondta nekik, hû de sok titkos dolgot kotyogott ki, hû de kemény gyerek. Nem veszi észre, hogy kiskorúsította önmagát, a láthatatlan hatalom pedig színes lufit és csörgõt ad kezébe, hogy játszadozzon vele.

Azok, akik bántónak találják ezen szavakat, gondolkozzanak el egy pillanatra. Hit, hûség, erkölcs, következetesség, ezek a jellemvonások az öntudatos felnõtté válás alappillérei. Ezen vonásoknak igencsak híján vannak az úrelvtársak. Aki az õt kioktatótól nem követeli meg ezeket, bizony éretlenül viselkedik. Ne csodálkozzunk majd, ha nem ismerünk rá arra a Magyarországra, aminek kommunistákból és liberálisokból vedlett nemzetinek mondott kormánya lesz. A kommunista restauráció megkezdõdött, az MSZP sorra veszi elõ a történelmi eseményeket, magyarázatokat és mocskolja be õket vörös festékkel. Tesztelnek, próbálgatják meddig mehetnek el különösebb ellenállás nélkül. Ezek ellen hogyan tudna hatékonyan harcolni a saját fajtabéliük?

Szerencsére vannak még hadrafogható magyar emberek megcsonkított hazánkban is. A másságosok idén is nagy elánnal készülõdtek a kábítószer-fogyasztást népszerûsítõ rendezvényükre. A Lelkiismeret '88 Csoport meghirdette ellentüntetését, amit példátlan fenyegetéshullám követett. A média éjjel-nappal harsogta, hogy három évig terjedõ szabadságvesztéssel járhat, ha erõszakkal vagy fenyegetéssel akadályozzák a Kendermag Egyesület demonstrációját. A L '88 Csoport törvényes kereteknek megfelelõen bejelentette demonstrációs szándékát, amire a rendõrségtõl meg is kapta az engedélyt.

Igaz, némely sajtótermék ezt is elhazudta, azt írva, hogy betiltották az ellentüntetést. Az engedéllyel több probléma is adódott. Elõször is, a határozatban leírtak szerint halló és dobó távolságon túlra jelölték ki az ellentüntetés helyszínét. Másodsorban pedig a képen látható szobányi ketrecbe kényszerítették volna azokat, akik a drogfogyasztás ellen szeretnének tenni valamit.

A Lelkiismeret '88 a megalázó feltételek ismerete után lemondta a rendõrségnek bejelentett rendezvényüket, ám a meghirdetett ellentüntetést meg akarta tartani. A változásról sajnos nem sikerült a tiltakozókat értesíteni, ezért a nemzeti erõk a szigeten is szétforgácsolódva vették fel a liberálisok ellen a küzdelm et. Legalábbis megkísérelték felvenni, mint e sorok írója, aki nem alkalomhoz illõen volt felöltözve. Tudniillik messzirõl lerítt róla, hogy nemzeti gondolkodású fiatal. Meg is kapta a kijáró negyedórás igazoltatást, és a sûrû táska ellenõrzéseket. Bár a dupla rendõri kordonnal és példátlan rendõri erõvel védett drogosok közé sikerült néhány nemzeti embernek is bejutni, hatékony nemzeti ellenállás nem volt. A Lelkiismeret '88, a Magyar Nemzeti Front és a Magyar Önvédelmi Mozgalom megjelent aktivistái összehangolt cselekvéssel megakadályozhatták volna, hogy törvénybe ütközõ és nemzetellenes cselekedeteket népszerûsítsenek a Margitszigeten. Vajon legközelebb szervezett lesz-e a nemzeti ellenállás, vagy zavartalanul tobzódhat a nemzetellenesség?

Szabó Tamás

Krokodilkönnyek

Berecz János „Könyörgés" c. írásától nedves a Népszabadság 2005. 05. 13-i száma.

Nem az elsõ eset, hogy tartós „illegalitást" követõen, Kádár egykori kedvence (DISZ-KISZ vezetõ, fõszerkesztõ, MSZMP KB és PB tag, KB titkár, propagandista, „történész", külügyér,), visszasompolyog a nyilvánosság elé, és Karinthy Frigyes Bauerjához hasonlóan magyarázgatja a bizonyítványát.

Nyilatkozik, tévés szereplésekre vállalkozik, könyveket is megjelentet, és bátran vállalja azt a hazaárulással felérõ „történészkedését", amellyel (posztumusz) jókora mentõövet dobott a szovjet intervenciósoknak és hazai pufajkás segítõiknek.

Kedvenc lapjában megjelent „Könyörgés"-ével viszont túltett még az „Ellenforradalom tollal és fegyverrel" c. (egyik) „fõmûvén" is, mert (kétrészes) decimális pontokba foglalt siránkozása kísértetiesen hasonlít a krokodil viselkedéséhez.

Nemzeti érdekrõl, gyûlölködésrõl, megosztásról, önkéntes kiszolgáltatottságról, nemzeti program hiányáról szövegel az, akinek oroszlánrésze volt a jelenlegi helyzet kialakulásában, aki a legmagasabb foxi-maxi képzésen elsajátított hazug tanokat ömlesztette olvasói és hallgatói felé.

Képtelen felfogni, hogy megosztottságunk – többek között – az õ „szorgos munkájának" is köszönhetõ, hiszen permanensen ott tolongott a fõszereplõk bandájában, és fáradhatatlanul „mosta" a közvélemény agyát!

Most pedig, a kellõ hatás érdekében, a Népszabadságban megjelentetett cikkében, háromszor rikkantotta világgá: könyörgöm! Kiútként megemlíti a *Nagykoalíciót*-t, a megegyezést és a nemzeti összefogást.

Tipikus hordószónoki szöveg, behízelgõ stílusban, ügyesen adagolva… Figyelmet sem érdemelne, ha nem kapcsolta volna össze egy befejezõ gondolatmenettel, hivatkozva az 1956-os nemzeti tragédia közelgõ ötvenedik évfordulójára, a „békés kiegyezésre", a „kibékülésre"!

Forradalmunk eszmei eltiprója, ellenforradalommá minõsítésének „tudományos" megalkotója, hazugságainak gátlástalan haszonélvezõje könyörög a kibékülésért!

Kitörölte a szótárjából az „ellen" szót, elérkezettnek látja azt a pillanatot, hogy együtt ünnepeljen a forradalmárokkal. És (pestiesen szólva) „van képe hozzá"! Sõt! Újságja is „van hozzá", még a neve sem változott azóta, amióta, mint fõszerkesztõ ott szorgoskodott a hazugságok terjesztésénél. Csupán akkor még ellenforradalmat írtak, a szovjeteket, Hruscsovot és Kádárt dicsõítették! Naponta!

Akkor még nem volt szó könyörgésrõl, mi több: könyörtelenek voltak! Nagykoalíció és kibékülés nélkül.

Prof. Dr. Bokor Imre

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Köszöntünk Napba Öltözött Asszony

fotó: hunhir.hu

A Magyar Nemzeti Front külön busszal indult Csíksomlyóra, tiszteletüket leróni a Szûzanyának. Boldogasszony Anyánk, Babba Mária, a Napba Öltözött Asszony, mi magyarok különbözõ néven illetjük védelmezõnket, lelki megújítónkat.

Lapzártakor az MNF keresztaljából többen virrasztanak, hogy pünkösd vasárnap hajnalban személyesen is átéljék, amikor a nap beragyogja az õsi magyar földeket.

Következõ számunkban részletesen beszámolunk a zarándoklatról.

Nemzeti radikalizmus üzlet

Csurka István és szûk köre ismét pénzgyûjtésbe fogott a jó szándékú, de naiv támogatói körében. A Magyar Fórumban a délvidéki és az erdélyi árvízkárosultak – egyébként tényleg elkeserítõ – helyzetének drámai leírása után, a MIÉP és a Magyar Út Körök Mozgalom felhívásában az olvasható, hogy aki segíteni akar, az a K. O. Média Kft. számlájára fizesse be, vagy utalja át az adományát.

A MIÉP több mint egy évtizedes története folyamán már több tucat pénzgyûjtési akciót megértünk, amelyek mögött szinte mindig - ahogyan ezúttal is – Papolczy Gizella, a párt „kincstárnoka“ áll. Bizonyítja ezt az a tény is, hogy az adományokat lecsapolni kívánó, alig néhány héttel ezelõtt alapított, kereskedelmi magáncég, a nevezett a K. O. Média Kft. székhelye nem a cégadattárban tulajdonosként föltüntetett személyek birtokában levõ ingatlanban, hanem egészen véletlenül a Papolczy Lászlóné, született Balla Gizella egyik lakóingatlanát képezõ, 1073 Budapest, Damjanich u. 56. szám alatti lakásban van. (Ugyancsak itt található a Papolczy-Csurka kettõs által már korábban létrehozott Bocskai István Szabadegyetemért Alapítvány székhelye is.) S hogy a dolog még pikánsabb legyen, a K. O. Média Kft. tulajdonosai megint azok a piliscsabai illetõségû személyek, akiknek a nevével a múltban már többször is találkozhattunk a MIÉP-közelinek nevezhetõ gazdasági társaságok tisztviselõjeként.

A mostani, legújabb pénzgyûjtés adományaira számító gazdasági magáncég, a K. O. Média Kft. egyik tulajdonosa Dombovics Melinda (Csurka István titkárnõje), míg a másik a szintén piliscsabai Gyõrfi Gyula. Õk egyúttal a nemrég közel 50 millió forint adományt összegyûjtött Magyar Kép és Hang Rt. igazgatósági tagjai is. Gyõrfi Gyula ezenkívül ügyvezetõje a Magyar Fórumot legújabban kiadó B-Média Kft.-nek is. Ez nem tévesztendõ össze a Papolczy-fiúk tulajdonában álló B-2001 Kft.-vel; most ugyanis arról a B-Média Kft.-rõl van szó, amelynek számlájára az adományozók engedélye és megkérdezése nélkül szépen átcsurgatták a Magyar Kép és Hang Rt. nevében „az egész Kárpát-medencét besugárzó rádióra és tévére“ összegyûjtött, közel 50 millió forintot. Végül a Transsylvania Rt. tulajdonában kezdte meg sugárzását az újabb nevén Kincsem Rádió az Amos izraeli mûholdról... Mint emlékezetes, 2003. júliusában a Pannon Rádió Szabadság téri stúdiója elõtt Horti László vezetésével tüntettek a pénzük sorsának alakulását firtató adományozók, akik többek között azt is nehezményezték, hogy a közel 50 millió forintos összeg befizetõit a Magyar Fórumban és egyebütt „részvényeseinknek“ szólítják, miközben az elõzetes ígéret ellenére soha senki egyetlen részvényt sem kapott.

A MIÉP és Magyar Út Körök Mozgalom nevében meghirdetett, legújabb pénzgyûjtõ kampány kapcsán több kérdés is fölvetõdik. Elõször is: miért egy újonnan alapított, magánszemélyek tulajdonában levõ, s a cégadatok szerint többek között szeszesital és dohányáru nagykereskedésével, valamint bárok mûködtetésével foglalkozó kereskedelmi cég számlájára kérik az adományokat? A magántársaságok ugyanis általában adakozni szoktak, nem pedig adományokat gyûjteni... Mi köze lehet egy nemzeti radikális pártnak, illetve a hozzá tartozó mozgalomnak a bárok üzemeltetését is lebonyolító magáncéghez? Miért nem egy kulturális, ill. karitatív célokat szolgáló alapítvány számlájára kérik a pénzt? Persze annak sem lenne semmilyen ésszerû akadálya, ha az akciót meghirdetõ MIÉP, vagy a – társadalmi szervezetként bejegyzett – Magyar Út Körök Mozgalom (esetleg a Magyar Út Alapítvány), végsõ soron akár az SZJA 1%-okat szeretettel váró Magyarország 2001 Alapítványuk számlájára gyûjtsék az adományokat.

A korábbi árvízi segélyfelhívások, majd a Pannon, illetve Kincsem Rádióra meghirdetett gyûjtés szomorú tapasztalataiból okulva köreinkben máris többen fizettek a MIÉP hetilapjában közzétett magáncég számlájára azzal az eltökélt szándékkal, hogy ezúttal nyomon tudjuk követni a befizetett segélyösszegek útját, és szükség esetén akár az illetékes hatóságokhoz fordulhassunk.

Magyarok! Mi nem azt mondjuk, hogy ne segítsünk a bajba jutott, határontúli nemzettársainkon. De a múlt keserû csalódásaiból tanulva azt ajánljuk: aki szeretné, hogy az adománya biztosan eljusson az árvízkárosult magyarokhoz, az inkább vegye igénybe a Magyar Ökumenikus Segélyszervezet által meghirdetett gyûjtési akciót:

http://www.okumenikus.hu

Magyar Igazság és Élet Reform Tömörülés
(MIÉP-platform a párt megmentéséért, Csurka eltávolításáért)
„Az Író helyett a Könyvet válaszd!“

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Magukra hagyatva

Elõzõ számunkban közöltük az egyik temerini elítélt levelét. A magyar fiatalt pokoli megaláztatásokat kénytelen elszenvedni fogvatartóitól. Most a temerini elítéltek szüleinek a Vajdaság Ma szerkesztõségébe eljutatott levelét közöljük.

Azért írunk Önöknek, mert mi nem bízunk meg az itteni igazságszolgáltatásban. Mert ha indulástól idáig az eljárás menete igazságos és törvényszerû lenne, az ügy nem ilyen eredményhez vezetne, hogy az öt temerini fiút hatvanegy évre ítélték volna.

Mi, szülõk is a tettet mélyen elítéljük, a gyerekek is már nagyon megbánták. Még mindig – és több mint tíz hónapja már – vizsgálati fogságban vannak, bûnhõdnek és gyötrõdnek a tetteikért, amit nem lehet elfelejteni.

Minket, szülõket, mint a közvéleményt és a védõügyvédeket is lesújtott ez a drákói büntetés, ami nem történik meg, ha az eljárás nem lenne egyoldalú és ilyen irányba terelve, s ha a teljes igazság ki lenne minden részletében vizsgálva. Mint vezetõ bírónõ nem állt szakmája és az igazság védelmének magaslatán. Mint szülõk átéltük a tárgyalásról való elutasító magatartását. Elõször kizárt bennünket a tárgyalásról, mivel a Z. P. (a károsult) anyja ezeket a szavakat használta „Bûnözõk az összes magyarok".

Itt a Z. P. anyja tévedett, nem mi. De minket is szülõket és hozzátartozókat kiküldött a tárgyalásról. Ezentúl tárgyaláskor csak a folyosón várakozhattunk, mert zárt kõrûvé tette a tárgyalást, hogy ne tudjuk kísérni az ügy kivizsgálásának a folyamatát és az állását. Szerintünk szándékosan, vagy valamilyen hatás alatt elérje hamarabb és zökkenõmentesen a drasztikus végcélt. Semmilyen pozitív magatartása az ügyhöz vagy a felek iránt nem volt.

Viszont a fiúknak és védõiknek az elejétõl kezdve megvolt a közremûködésük az ügy földerítéséhez és teljes igazság kivizsgálásához. A bírónõ semmit, ami pozitív, nem vett figyelembe, így tudta elérni saját és valakik örömére a példás hatvanegy év büntetést az öt magyar temerini fiúnak, ami még a háborús bûnösöknek is sok, az etnikai tisztogatásért és kínzásokért. A vajdasági nép is nagyon sokalja ezt a büntetést és találgatja, hogy mi bújik meg itt az ügy mögött. Z. P. az ügyben szerepelt károsult, 2005. április 15-én este késsel zavarta az utcán Újvidéken a járókelõket és ugrált az autók motortetején, miután bort lopott az „MB Rodiœ" üzletbõl. Tehát újból feltört benne az ösztöne, ami ellentmond szintén a bírónõ kijelentésének, hogy Z. P. nyugodt természetû 38 éves fiatalember, és csak sétálni jött Temerinbe.

Most másodszor is gyógyszert fogyasztott, bort ivott rá, mint 2004. 06. 25-én egész nap, amikor okozója volt a verekedéssorozatnak. Nekünk, mint szülõknek több észrevételünk van, amelyek sorozata megváltoztatta volna az eset kimenetelét és az igazság teljes feltárását.

Z. P. az este több helyen randalírozott, (barátnõjénél), ahol már részeg és kábítószer hatása alatt volt, sehonnan el lett zavarva (ezt kijelentette az újságoknak is, de késõbb nem emlékezett rá, sem elõtte, sem az eset után 3-3 napig). Ez itt kezdetben gyanús. A szórakozóhelyeken belekötött mindenkibe, italt vett el az asztalokról, és cigarettát vett el a fiataloktól engedély nélkül, aki szólt, összeszidta majd beleköpött az italukba, a rendõrséget már innen valaki értesítette. Z. P. tovább ment az italozóba. (Mivel, hogy nyílt titok, hogy ott lehetett venni több fajta kábítószert), és ez sem került bele a kivizsgálási iratokba akarva vagy akaratlanul, és nem is lett semmi irányból megfékezve vagy megelõzve. Habár több szülõ is tiltakozott miatta, körülbelül hat évig mûködött akadály nélkül és Temerinben már hat éve Z. P. nyilvántartott drogélvezõ és tönkrement, leromlott párttitkár, mivel drogra és alkoholra költötte a párttól ellopott pénzt. Ezek után nagyon csodálkozunk, hogy semmilyen eljárás a több fajta botrányára és törvényszegések sorozatára nem lett elindítva, vád nem lett emelve ellene, azaz minden el lett hallgatva. Mindezek után õ továbbra is ártatlan és egy nyugodt lelkû károsult, áldozat, akibõl idõnként rohamszerû kitörések jönnek elõ, és következményeket hagy maga után mások kárára. Mindezeket a dolgokat úgy simán észrevétlenül mindig megússza. Vajon kik állnak a tettei és személye mögött, és mi célból. Az ok, amit keresünk, és ami elindította a verekedést:

A piactéren ilyenkor 40-50 fiatal szokott jelen lenni, vegyes nemzetiségûek és még ott soha sem vesztek össze. A Z. P. nagyon részeg és drogos állapotban folytatta a kötekedést, belekötött kiskorú lányokba majd elkezdte a nadrágját levetni, és ekkor egy mûanyag zacskóban nagy mennyiségû, több fajta kábítószer esett ki a földre. Erre van tanú és bizonyíték is, amit a nyomozószervek nem említenek sehol!? Mit keres a Z. P.-nél ilyen nagy mennyiségû orvosság, amit nem lehet gyógyszertárban megvenni (Z. P. visszaesõ drogos, és gyógyíttatta magát ilyen orvosságokkal. Alkohol hatása alatt vajon milyen orvos ír ki ilyen terápiát?). Ez sem lett bejegyezve, de meg van másítva, hogy õ gyógyította magát. A fiatalok elismerik, miután kiesett a zsebébõl (Z. P.nek), hogy õk is megpróbálták ezeket a „gyógyszereket". Tehát ebbõl a „gyógyszerekbõl" ha fogyasztottak – és már ittasak is voltak –, akkor õbennük is kell a tesztnek kimutatni!!! Ezek szerint õk (az öt fiú) sem voltak beszámítható állapotban, úgy mint Z. P., csak õnekik muszájból kellett emlékezni. Ez sincs kimutatva készakarva. Meg van hosszabbítva a vizsgálati fogság 2005. 05. 22-éig, hogy ne tudják az igazságot megmondani senkinek az ítélet jogerõsségéig. A börtönbe látogatás alkalmával a szülõknek csak szerb nyelven szabad beszélgetni a fiúkkal. Ezt is 7-10 percet, holott a szabály 15 perc hetente, és a tárgyról nem szabad beszélni. Gondolatunk szerint még ott is meg vannak fenyegetve. Viszont házhoz érkeztek a bezárásuk után a fenyegetõ levelek személyenként a nevükre, brutális tartalommal. Mi, szülõk ezeket a leveleket lefénymásoltuk és az eredetit átadtuk a helyi rendõrparancsnokságon. Több mint valószínû, hogy a tanúk is kaptak fenyegetést, és nem merik az igazságot megmondani. Azóta az az italozó nemsokára becsukott, és ahogy halljuk, a házat is eladták. Kérdezzük Önöket, hogy ezeket az észrevételeinket figyelembe véve mire lehet rájönni. Csakis arra, hogy itt sok valami nincs rendben.

Mivel nálunk így kell igazságot szolgáltatni, hogy a törvény elõtt elsõ és másodrangúak!? Vagy valakit vagy valakiket megvédjenek az igazság kardjától!

Vajon büntetendõ-e, ha eltitkolunk, meghamisítunk valamit az igazság elõl?

Nagyon szépen kérjük Önöket, hogy ha módjukban áll, segítsenek kideríteni, kivizsgálni a tiszta igazságot ez ügyben.

Mivel mi már itt nem hihetünk senkinek az itteni igazságszolgáltatásban.

Sokszor üdvözöljük Önöket.

Tisztelettel a szülõk:

Máriás István, Máriás Ilona, Illés József, Horváth Tibor, Horváth Gizella, Temerin, 2005. 05. 09-én

A Magyar Nemzeti Front címe:

1036 Budapest, Kiskorona utca 3.

Telefon: (06 1) 386 4820

honlapcím: www.nemzetifront.hu

Jelentkezzen az MNF elektronikus hírlevelére a magyarnemzetifront@mailbox.hu címen.

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Verik a magyart!

Súlyosan bántalmaztak egy bácskossuthfalvi fiatalembert. Az eset, a helyi Echo diszkóban történt. A történtekre a még betegállománvban lévõ 23 éves Mike József csak részben emlékszik, hisz egy, a fejére kapott ütést követõen eszméletét vesztette.

„Vasárnap hajnalban a diszkóban rákönyököltem az asztalra, amelynél a helybeli R. V. (1987) kiskorú barátnõje ült, és amikor észrevette, lelökte kezemet az asztalról. A lány hisztériázott, magára öntötte a fiú italát, majd amikor a fiú megkérdezte tõle, hogy ki öntötte le, rám mutatott. A fiú erre fölényeskedni, akadékoskodni kezdett, de mondtam neki, hogy ne cirkuszoljon, menjen haza. Próbáltam csitítani, de õ kajánul rám vigyorgott, és távozott. Nemsokára, amikor hátul, a tánctér mögött, ahol elég sötét van, az unokahúgommal beszélgettem, megjelent a fiú apja, Dušan Vukšiæ (1952), odalépett hozzám, megfogta a nyakamat és leütött egy feszítõvassal. Mint késõbb hallottam, elõször beismerte tettét, de azóta tagadja. Az utána történtekre nem emlékszem, de a szemtanúk szerint kihúzott a diszkóból, majd ott a segítségemre sietõ barátaimat vette üldözõbe, csapkodott a feszítõrúddal, egyik barátomnak megütötte a könyökét. A diszkóban kidobófiúk is voltak, akik a szemtanúk elmondása szerint, nem tudom, miért, de ugyancsak rám támadtak, rugdostak. Bevittek a rendõrségre, onnan hívták az elsõsegély-szolgálatot, ahova beszállítottak, megmosdattak, mert csupa vér voltam, folyt orromon, számon is, ott tértem magamhoz, de nem éreztem a lábaimat, teljesen zsibbadtak voltak. Miután elsõsegélyként kaptam két injekciót, a szabadkai kórházba vittek.“ – mesélte József, akit csak kétnapi orvosi megfigyelés után engedtek haza, és akinek még ottjártunkkor is dagadt volt egy kicsit a feje.

Édesanyja szerint nem egy ütést kapott, mert amikor vasárnap meglátogatták a kórházban, három ütés nyoma látszott a fején. A szülõk is nagyon megijedtek, amikor az unokahúg hajnalban értesítette õket az esetrõl, amit elõször nem is akartak elhinni. Fiuk ugyanis sok éve sportol, testépítõ, alkoholt nem fogyaszt, és soha nem keveredett hasonló esetbe. A kórházban többször röntgenezték, infúziót, injekciókat kapott. Az orvos szerint agyrázkódást kapott, de nagy szerencséje volt, hogy az ütés nem halántékon érte, és hogy nem tört be a koponyacsont. Bár a röntgenfelvétel nem mutatott ki sérülést, azt tanácsolta neki, hogy ha rosszullétet érez, azonnal jelentkezzen, mert a sérülésnek még lehetnek következményei.

A rendõrség az elkövetõ ellen feljelentést tett súlyos testi sértés okozása miatt, a szülõk pedig ugyancsak feljelentést tesznek, és ügyvédet fogadnak. Egy kicsit tartanak ugyan az elkövetõ bosszújától, de úgy vélik, ha elhallgatják az ügyet, hagyják elsimítani, újabb áldozat lehet. Az elkövetõ ugyanis, aki egyébként „menekültként“ érkezett a háború idején a faluba, többször hangoztatta nyilvánosság elõtt, hogy ki kell irtani a magyarokat, hogy a település szerb falu legyen. Az eset nagyon felborzolta a kedélyeket, a szülõk félnek elengedni gyerekeiket szórakozni. A faluban egyébként több száz „menekült“ él, akik többnyire beilleszkedtek az új környezetbe, de akad néhány kivétel, akik nem ismeretlenek a rendõrség számára sem.

A Magyar Szó alapján

Dr. Árkay László Monográfok

W. Penfield kanadai professzor kutatása a Rockefeller Alapítvány megbízásából

A montreali McGill Egyetem kiváló professzora Wilder Penfield néhány évvel ezelõtt (cca. 1960) megbízatást kapott a Rockefeller Alapítványtól, hogy kutassa ki és bizonyítsa be van-e és melyik az a génfajta, amely földünkön alapvetõ gén. Ez lett volna a feladat, amelyre az egyetemi tanár óriási, millió dolláros támogatást kapott. A ki nem mondott, de valódi célja volt a kutatási feladat adásnak, hogy a szemita gént találják meg, mint ilyen felsõbbrendû gént.

Egy egész munkacsoport dolgozott rajta, hosszú évek után meg is találták a keresett gént, de nem egyet. Kettõt!

Megállapították eme kettõtõl, hogy ezeket ugyan – akár évszázadokon, generációkon át – el lehet ideiglenesen nyomni, de aztán újra feltörnek. Míg például a germán, vagy néger elsenyved, eltûnik. Ezek a megtalált gének évszázadok után is feltörnek: s a kettõ üti egymást. Pillanatnyilag az egyik gén a másikat elnyomhatja, össze is házasodhatnak de a 3., 4., 5., generáció után feltör egyikük és kizárólagosan fog uralkodni.

A Wilder Penfield-féle kutatócsoport tehát megtalálta ugyan a remélt szemita gént is, de talált egy másik ilyen fölényes gént, amelyiknek nincs neve.

Errõl a másodikról Penfield professzor azt rögzítette le jelentésében, hogy ennek legtisztább képviselõje a Közép-Európában élõ és ma magyarnak nevezett náció, de hozzátette végsõ tanulmányi jelentésében, hogy földgömbünk öt teljesen szétszórt pontjain ugyancsak megtalálható ugyanez a második gén. Erre, – a szemita barát – Rockefeller Alapítvány reményét tönkretevõ eredmény következménye volt, hogy az Alapítvány azonnal törölte a támogatását, megtiltotta a jelentés közzétételét és annak kinyomtatását. Erõsen kétlem, hogy az valaha is napvilágot lát.

„Egy alkalommal kezemben volt ez a zárójelentés. A Bizottság szakértõi jelentésében megadott 5 pont „folt“„ – ezt teszi hozzá Árkay – „egészen misztikusan tökéletesen azonos azzal az öt folttal a földgömbön, ahol a pentatonikus ötfokú magyar népzene létezik. De most jön még a java!

Baráth Tibor professzor kedves barátommal volt 2-3 éve – folytatja beszámolóját Árkay – egy nem mindennapi telefon beszélgetésem. Ekkor ezeket mondta nekem Tibor: ,,õ nem ismeri a népdalt, nem zenész. Van neki egy világtérképe, amelyen feltüntette hol találtak az õskortól kezdve akármilyen õs magyar vagy bármilyen más nyelven olvasható, megfejthetõ feliratokat. De bevallja, nem érti, mert a Föld öt helyén vannak teljesen szétszóródva. “Erre elkezdtem hegyezni a fülemet. „Melyik öt helyen?“ – kérdeztem. Hát – mondta Tibor – , 1. Magyarországon és Közép Ázsia Ural környékén de nem a szláv területeken, 2. A Távol Keleten Kínában és Japánban, 3. Közép Afrikában, 4. Az amerikai Indián vidékeken és 5. Skóciában.“ Hát majdnem leültem! Ezek a foltok ugyanis hajszálra azonosak a pentatonikus zene 5 nagy foltjával és a Penfield Bizottság féle vércsoport foltokkal!“

Ez három, egymástól teljesen külön irányból a népzene kutatás, a népcsoport kutatás és az õsrégészet terérõl származó bizonyítékok adatait hozza egy nevezõre! „Hát akkor miért vagyunk begyulladva?“ – kérdezi Árkay. „Minket nem lehet kiíratni, feltörünk, nem vagyunk egyedül. Miénk a jövõ!“

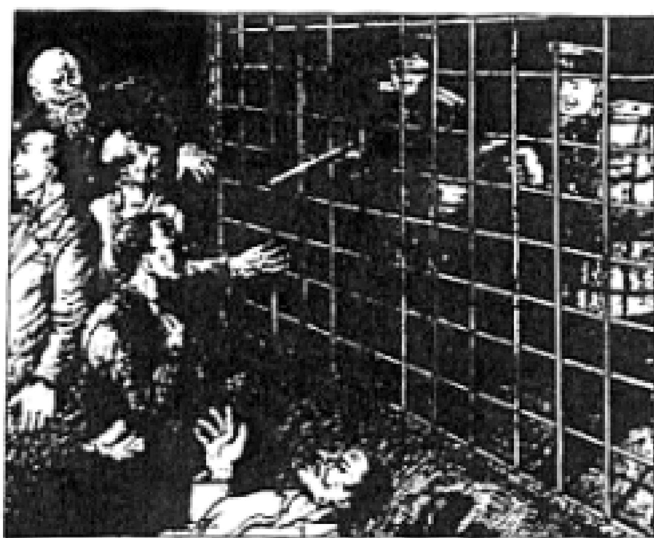

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

GULAG RÉM-KÉP-REGÉNY 3.

Egy „nép ellensége“ értelmiségit azzal a céllal, hogy megalázzák, láncra vertek, egy Pravdát adtak neki, és arra kényszeritették, hogy a levesestálkájába piszkítson.
... A falon: A párt bölcs vezetésével a szovjet nép eljut az emberi boldogság legmagasabb fokára – a kommunizmusba...

Az NKVD-MVD embervágóhidjának egyik részlege az 1940-es évek végén (ekkor dúlt a sztálini véres terror második, az 1930-as évekbeli elsõt követõ hulláma). „Nép ellenségeit“ végeznek ki a Lityelnij sugárút 4. szám alatt (a Voinov utca felõli pincében).

Az NKVD egyik „humánus“ módszere, mellyel a letartóztatott „nép ellenségbõl“ kiszedték a szükséges vallomást...
Az NKVD-sek az áldozatot elõbb sokáig éheztették, majd a kihallgatáson kiadós étkeztetést helyeztek kilátásba, ha kellõ módon vall maga vagy más ellen. Máskor pedig sós étellel etették meg az áldozatokat, és két-három napig nem adtak neki vizet, csak sós híg levest. Vizet csak a kihallgatáson, a „vallomásért“ kaphatott...

Az oxigén vagy a légzõszervek elzárása volt az egyik brutális módszer a „nép ellensége“ vallomásának kicsikarására...
Kihallgatás közben az NKVD speciális munkatársai a „ráverõ kovácsok“ vagy „balták“ úgy segítették a nyomozót (gyakran maguk is azok voltak), hogy az áldozat fejére gumizacskót húztak, hogy az ne tudjon levegõt venni. Néhány ilyen kínzás után az áldozat szájából, orrából, fülébõl eleredt a vér...

Írta és rajzolta: Dancig Szergejevics Baldajev
www.gulag.hu
következõ számunkban folytatjuk

Soha ne feledjük a kommunizmus bûneit!

A valódi Fel-Szabad-Dúlás

A Magyar Királyság trianoni békeszerződéssel megcsonkított határait a szovjet Vörös Hadsereg alakulatai 1944 szeptember 23-án Battonyánál érték el. A visszavonuló német és magyar csapatokkal együtt tízezrével érkeztek a menekültek Magyarországra Ukrajnából, Erdélyből, Felvidékről és Lengyelországból. A magyar lakosság hitetlenkedve fogadta a szovjet katonák kegyetlenkedéseiről szóló beszámolókat.

Ilja Gregorijevics Ehrenburg, az Ukrajnában német származású zsidó családban született szovjet író és költő 1967-ben bekövetkezett haláláig Sztálin őszinte csodálója és hűséges szolgálója volt. A háború előtt, alatt és után cikkeit, idézeteit, költeményeit rendszeresen közölte a Krasznaja Zvezda, (Vörös Hadsereg lapja) az Izvesztyija, a Pravda és az Einikeyt. (a Pravda héber nyelvû kiadása) Sztálinhoz kötődő közeli barátsága miatt a harci kedvet növelő plakátokon szereplő sorait a szovjet csapatok szentírásként kezelték. A kommunista propaganda vezér Ehrenburg több írásában, köztük a hírhedté vált „Gyilkolj!" címû röplapon így bíztatta a szovjet katonákat:

„Öljetek! Dicső szovjet harcosok, öljetek! A németek nem emberi lények... Az a szó, hogy „német" a mai naptól legyen a legnagyobb szitokszó, amit a szátokra vesztek... Ölnöd kell, és ha nem öltél meg legalább egy németet a mai nap, akkor ez a napod kárba veszett... Ha nem tudod őket golyóval kivégezni, akkor a bajonettel szúrd agyon őket... Ha csendes körülötted a front és amíg várod, hogy ismét harcba indulj, ezalatt az idő alatt is keress németet, akit megölhetsz... Öljetek, mert nincs annál nagyobb élvezet, mint amikor a halomba szórt német hullákat ugorjátok át... Ne a napokat, ne a kilométereket számoljátok, hanem öljetek és öljetek! A megölt németeket számoljátok az elfoglalt városok helyett... Öld a németet, ez a nagyanyád kérése! Öld a németet, ezért imádkozik az anyád! Öljetek, ezt kéri tőletek a gyereketek! Öld a németet, ezt kéri hangosan kiabálva tőled a szovjet haza! Ne hibázz, ne adj kegyelmet, ölj! Dicső szovjet harcosok, öljetek!"

A Vörös Hadsereg katonái tisztjeik támogatásával és aktív részvételével tömeggyilkosságok százait követték el és szadista módon kínozták meg a fogságba esett ellenséges katonákat, az útjukba került polgári lakosságot és válogatott módszerekkel irtották a német származású vagy német nevû gyermekeket, lányokat, asszonyokat és idős embereket.

„1944 február 17-én a Kiev alól visszavonuló németeken rajtaütöttek Konyev tábornok csapatai... Harc nem volt, csak öldöklés, a túlerőben levő szovjet katonák teherautókról géppuskázták le a feltett kézzel álló németeket, harckocsikkal taposták halálra a német katonákat, majd lóháton ordító kozákok százai vágtattak közéjük, és a kardjaikkal vagdosták le a németek magasban tartott karjait és a fejeket... Több mint 20 ezer eltaposott és összekaszabolt német halott maradt a havas földön... Konyev tábornokot ezért a hőstettéért marsallá léptették elő."

„1939 szeptemberében keletről a Szovjetunió is lerohanta Lengyelországot és 14,736 fogságba esett lengyel katona tisztet és 10,685 polgári személyt a Smolensktől nem messze levő Katyin városka környékén felállított három szovjet koncentrációs táborban (Kozielsk, Starobielsk és Ostashkov) gyűjtöttek össze, ahol 1940 április 4.-e és 1940 május 13.-a között naponta 300-as csoportokban, hátuk mögött szögesdróttal összekötözött kezekkel kivégezték őket.... Hatezer lengyel polgári foglyot Starobielskbol és Ostashkovából marhavagonokban a Harkov városa melletti Dergacsiba vittek és őket is hasonló végezték ki és ásták el... Több száz lengyel foglyot, köztük nőket és gyerekeket vittek a Fehér tenger partjára, ahol két nagy halászhajóra zsúfolták fel őket és a nyílt vízen elsüllyesztették a hajókat, mindenki vízbe fulladt."

„1941 június 29.-én a Lvov városába bevonuló németek a Brigidki nevû városi börtönben 3491 halottat találtak... A cellákban, a folyosókon és a börtönudvaron megerőszakolt és megcsonkított hullák százai hevertek, egy terhes nőnek a hasa a nemi szervétől a levágott melléig fel volt vágva és az élettelen magzat véres feje kilátszott a sebből, egy székre kötözött férfi tarkóján beszúrt késnek a hegye a szájából állt ki... Lutsk város börtönében a szovjet katonák 4 ezer rabból 2800-at hasonló módon öltek meg és Smarstinov börtönében 460 foglyot megkínoztak, majd összekötözték és élve felgyújtották őket."

„1944 január 28-ról 29-re virradó éjszaka a Litván Brigád nevû, 120 fős zsidó partizánokból álló egység megtámadta a kelet-lengyelországi Koniuchy falut és minden gyereket, asszonyt és idős embert agyonlőttek vagy agyonvertek... Túlélője nem maradt a vérengzésnek, több mint 300 holttest és 60 felgyújtott ház maradt utánuk"

„1941 július elsején az ukrajnai Broniki mellet folyó harcok során a szovjet katonák 180 német foglyot ejtettek... Másnap, mikor a németek visszafoglalták a területet, egy szántóföldön, kis területen összegyûjtve a Wehrmacht katonái 153 megcsonkított, magaslatról legéppuskázott német katona holttestét találták meg, mindegyik tetemről hiányzott a karóra, a gyûrû, a felső ruházat és a lábbeli ... A tizenkét túlélő egyike elmondta a német tiszteknek, hogy az oroszoknál az új szabály szerint minden szovjet katona, aki húsz németet megölt, kitüntetést kap, előléptetik és elmehet három nap rendkívüli szabadságra."

„1943 február 18.-án a német ellentámadás elfoglalta az ukrajnai Donyeck melletti Grisino várost ... A szovjet Vörös Hadsereg visszavonulása előtt fegyveres ellenállást nem fejtett ki mert a hadifoglyok és a polgári lakosság legyilkolásával volt elfoglalva... A német katonák 406 német hadifogoly, 89 olasz, 9 román és 4 magyar katona holttestét találták meg...

Az ukrán és német katonai kórházakban szolgáló nővérekkel és idős emberekkel együtt összesen 596 tetemet kellett eltemetni... A holttesteket brutálisan megcsonkították, a nőket korhatár nélkül megerőszakolták, a férfiak orrát, fülét, nemi szervét levágták, a nők melleit olyan módon vágták le, hogy a fehér bordák a holttest teljes hosszában kilátszottak, a nemi szervüket is kivágták és a szájukba tömték."

„1941 szeptember 18.-án a szovjet hadsereg a közeledő német csapatok elől kiürítette az ukrajnai Chartsysk és Snizhy környékét, ahonnan több száz 14 és 16 év közötti, az éhségtől lesoványodott, kereskedelmi középiskolába járó gyereket szedtek össze... Hatvan kilométeres erőltetett menetre kényszerítették őket, majd mikor a gyerekek sírva mondták, hogy már nem bírnak tovább menni, akkor az NKVD két teherautóval kivégzőosztagokat küldött a helyszínre és az összes gyereket legéppuskázták...

A német csapatok az útmenti árokban 370 iskolai egyenruhás fiatal fiú és lány holttestét számolták össze."

„A cseh határhoz közeli német falut, Nemmersdorfot a szovjet Galitszkij tábornok csapatai rohanták le... A falu határába eléjük ment 40 francia hadifoglyot menetközben tankokból lőtték agyon, a vörösök házról házra járva szedték össze az embereket, erőszakolták meg a nőket, sokat meztelenül élve szegeztek a házak és a magtárak ajtajára és részegen célba lőttek rájuk... Még az utánuk érkező 4. hadsereg tisztjeinek is sok volt, amikor az egyik házban 71 megcsonkított női holttestet találtak."

következő számunkan folytatjuk
http://www.hunsor.se

Soha ne feledjük a kommunizmus bûneit!

Kiálts a földbõl!

Tények és tévhitek József Attila megítélésében

Az idõ, az a bergsoni idõ… költészetének tündér tükrébõl kamaszarca mind komorabban nézett vissza az emberre. Pedig milyen elragadó volt „ez a kis magyar Chaplin“, ahogy Déry Tibor nevezte õt. Még belegondolni is szívszorító, hogy én még a latin declinációkkal hadakoztam és sárkányos Szent Györggyé magasztosultam önmagam elõtt, amikor õ ugyanennyi esztendõsen az Ítélõtáblával nézett farkasszemet. Azért a versért, mellyel a legtöbb olvasóját és kritikusát sikerült becsapnia. „Színészi teljesítmény“... írja róla Fejtõ Ferenc a költõ halálára megjelentetett „Szép Szó“ különkiadásban. A nihilizmus gyermeki fenyegetõzés, a cinizmus és jókedv fitogtatott dac csupán. De van valami ebben az õsi nyolcas csárdásritmusban a haláltáncok „bizarr bûbájából“ és megrendül az ember: csak nem fog ez a tisztaszívû gyermek a halállal is nyelvöltögetõst játszani? Megtette. „Megöltetek – írja az analízisben – Vajon arányos-e hozzám minden, ami van?“

Egyszerû lenne most is azt írni, hogy a téboly elperelte tõlünk, hogy atomjaira hullt benne az a világ, amit megszerkesztett rendként felismert és verseiben újrateremtett. Úgy gondolom, a korabeli „õs- patkány“, a „meg nem gondolt gondolatok“ játszották a halál kezére. Különös fintora a sorsnak, hogy testét a Szent Korona Országainak térképével takarták le a szárszói sínek mellett.

Ignotus Pál leírja vallomásaiban, hogy barátságuk hadüzenet volt a bohémségnek, pániknak, a költõi és nyárspolgári felelõtlenség minden vállfajának. Bölcseleti vitákat, költészettani kurzusokat szerveztek maguk közt. Makón ma is õrzik azt a bravúros szonettkoszorút, azt a 15 szonettet, melyet ifjan írt József Attila s melyekben úgy kísérletezett alkaioszi és szafffói strófákkal, hexameterekkel, hogy utolsó darabja a tizennégy megelõzõ szonett elsõ soraiból állt össze. Az igazi egészség – vallották Thomas Mannal Freud nyomán – az igazi, teherbíró magasrendû egészség nem természeti adomány, hanem tudomásul vett és legyõzött betegségek eredõje. Az igazi józanság a nyugtalan és akaratos elme maga-magát kiegyensúlyozó játéka és ebben Attila bravúrosan gyakorlott volt. Hiszen sorsának szikár tényei is elégségesek lettek volna a skizoiditáshoz, ha nincs mögöttük genetikailag kirobbanó egészség. A „Szépség koldusa“ kötet expresszionizmusa õrzi is ezt az õserõt, a komor bika erejét, mely nem csak a regölésben, a költõ sámánénekében köszön vissza. Gondoljuk csak meg: a mama felpántlikázott tyúkkal küldi le a térre, hogy azt legeltesse… kenyeret és vizet árul a Világ moziban, a román megszállás alatt kenyeresfiú az Emke kávéházban. Amikor az árvaszék Makai Ödönt nevezi ki gyámjául – 1919-et írunk ekkor – az Atlantica Tengerhajózási Rt. vonatgõzösein szolgál. A hatodik elemi után kukoricacsõsz és házitanító Kiszomboron. Húszévesen Bécsben a Rathaus Keller bejáratánál árul újságot és a tanulás mellett a Magyar Akadémikusok helyiségeit is takarítja. Párizsban tíznapos böjtbe kezd – ahogy Osváth Ernõnek írja egy levélben – és gyermeki örömmel újságolja, hogy már nem is éhes. Sár és gyöngy. Ez jutott neki. Összeszorított fogakkal viselt proli-nyomor és cserébe meg nem gondolt gondolatként, õspatkányként az oda nem ítélt Baumgarten-díj. Pedig Babits jól tudta, hogy a költõ éhezik és hónapos szobájukban hol Szántó Judit, hol József Attila fekszik a földön. Az egész világért érzett felelõsséget… Sebed a világ, ég hevül, s te lelkeden érzed a lázat… érte csak idõszakosan vállalták ugyanezt. Ha fel is karolták, és vitathatatlan Hatvany Bertalan, Makai Ödön és Cserépfalvi mentorkodása, sorsa krónikusságában csak szimptomatikusan voltak jelen. Beteg korban élt. Az állami és közéleti individualizálódás korában, a Trianon utáni Magyarországon. A közéletet beárnyékolta a szabadkõmûvességgel cinkos liberalizmus. Amikor az irodalomtörténészek azt állítják, Vágó Mártával való kapcsolata reményt, lehetõséget adott volna, hogy rendes polgári életet éljen és foglalkozást válasszon, tévednek. A lány apja mezaliansznak tartva a kapcsolatot, kettõjük közé állt, és … megakadályozta, hogy József Attila a szabadkõmûvesség közelébe kerüljön. Hálásnak kell lennünk érte. Vágó Mártát nem az „osztálya“, habitusa ragadta el József Attilától, mint minden nõt, akik törpe-mértékkel hálálták meg szerelmét. József Attila nem volt beteg. Németh Attila pszichiáter számtalan anamnézissel bizonyítja, hogy Borderline-kóros volt. Mint a kiegyensúlyozatlan, eruptív géniuszok, egészség és betegség határmezsgyéjén billegtette lélek és értelem kötéltáncát.

Hogy istentelen lett volna? A liberálisok kihasználták az alkalmat, hogy emléknapján csak Istenben megbicsakló verset idézzenek tõle. A kulturális miniszter azt dünnyögte hebefrén mosollyal: „Magamtól tudom, mi a jó, s hogy egyremegy, szappangolyó vagy égbolt van fölöttem“. Kuncze meg azt: „Én Istent nem hiszek, s ha van, ne fáradjon velem…“

Mi a valóság? Hinni nem statikus dolog, naponta végig kell menni a damaszkuszi úton. Lehet-e kételkedni? Pascal mutatja az utat: õ állandóan a kétely és a bizonyíték közt himbálódzik. Martin Bubbernél az én és a te találkozásában lakozik az Isten. Az általános hiedelmek, szállongó jelszavak, alaptalan meggyõzõdések – mindaz, amit Francis Bacon idola fiori-nak nevez, – századok óta megtiltják a hitre való igazi koncentrációt. A klisék idõnként összeállnak és uralkodó szerepet vállalnak, egyik századról a másikra új név alatt jelentkezve. Hol „amor intellectualisnak“ álcázzák magukat, mint a 17. században Spinozánál, hol „Rejtõzködõ Istennek“, mint a misztikusoknál, hol panteizmusnak, ahol Isten már az egész Világegyetemmel és emberiséggel azonosítható. József Attila mindennek tudatában volt. A gondolkodást a marxizmus, a freudizmus és a relativitáselmélet még tovább terhelte a korban. 1923-ban azt írja Makai Ödönnek: „Én az Istent új és igazi valójában fogom megmutatni. Az annyira fog különbözni a mostani istenképektõl, ahogy az Újszövetség az Ószövetségtõl“ és megszületnek a „Tanítások“: „Mindannyian és egyformán testvéreim vagytok...“ Amikor azt írja: „Dolgaim elõl rejtegetlek, Istenem, de nagyon szeretlek, akkor se az apakép van jelen, ahogy beleproiciálják ezt a badarságot, hanem a Teremtõ. „Õ, bármilyen vadul száguldott is képzelete, úgy ragaszkodott a valóság minden porcikájához, mint a leltári tárgyhoz. Ha valahol azt írja, hogy hazafelé menet nézte a jázminokat, akkor mérget vehetnek rá, hogy nem orgonák voltak... tanúsítja Ignotus Pál a „Költõ és halálban“. Higgyünk neki. Ha József Attila Istent írt, akkor Istenre is gondolt. Egész költészete a teremtés bõkezûségének himnusza, a hanyattesett bogártól a fûszálig. Felismerte a szerkesztett világ rendjét, ahol „akár egy halom hasított fa“ szorítja, nyomja, összefogja egyik dolog a másikát. Nincs igaza Fejtõ Ferencnek abban, hogy József Attila a szó pozitív

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

értelmében istenes versei ellenére sem volt vallásos költõ, s hogy a vallásos élmény sosem jelentkezett benne transzcendens méltósággal. „A világot a teremtõ költõ szemével látta. Az adott világ költõje volt.“ Zavaros eszmefuttatás. Mit jelent „a szó pozitív értelmében vett“ vallásosság? Mibõl teremthet a költõ olyan pontosan megszerkesztett mikrokozmoszt, mint õ, ha nem a teremtett világból?

József Attila nem hitte, tudta az Istent. „A tenyerére tette ki a lelkét, rostokra, ízekre szeletelte, közszemlére bocsátotta, minden ajtón bekopogott vele, pénzt kínált annak, aki elfogadja…“ írták róla barátai az emlékszámban.

Mi ez, ha nem krisztianizmus? Lépjünk túl a mai kocsmán és verseit olvasva lássuk be, volt hite, alaptalanul fordítják ki-be a verseit, mint valami rossz kabátot. A magyar írók a moszkvai kongresszuson még a fasizmus vádját is ráökrendezték. Késõbb tanították, mint szocialistát. Kétségtelen, hogy nagyon szeretett volna valakikhez tartozni. „Szegény volt s örömre vágyott, megkereste a szegénységnek rajta kívül fekvõ, kitapintható okait, megvizsgálta a társadalmat, rátalált osztályára s nem volt többé egészen egyedül. Az együttérzés, mint egy légnyomás, magasan önmaga fölé dobta.“ S amikor aláhullt, kijózanodott elmével meglátta a „fasiszta kommunizmust“. Ideológiai túlbuzgósága – ismerik el elemzõi, – kevés idõre tudta elhomályosítani erõs ízlését. Mégis ebbõl az együttérzésbõl születnek az Elégia káprázatos sorai: „Tudod-e, milyen öntudat kopár öröme húz, vonz, hogy e táj nem enged és miféle gazdag szenvedés taszít ide? Anyjához tér így az a gyermek, kit idegenben löknek, vernek. Igazán csak itt mosolyoghatsz, itt sírhatsz. Magaddal is csak itt bírhatsz, ó lélek! Ez a hazám.“

Mezzofanti, a 19. századvégi pápai bíboros-nyelvtudós, aki több, mint hatvan nyelven beszélt, megjósolta, hogy a magyar nyelv költõiségébõl következõen ennek a nemzetnek költõi lángelméi fognak születni. József Attilára gondolt. Koestler Európa legnagyobb költõjének nevezte. Kár, hogy épp nyelvünk gazdag árnyaltsága a pandanja is: lehetetlen lefordítani és megismertetni az egész világgal. Isten éltesse õt, ezt az „Isten kegyelmébõl“ való csodagyereket. Sosem lesz arányos hozzá semmi. Nem lehet kiérdemelni. Nekünk az igaz, szép szó s a tiszta értelme vigaszát adta bátorítónak. Csillagtalan éjszakákon vegyük elõ a verseit. Újra hárommillió koldus országa lettünk. Merni kell tejfoggal kõbe harapni, dudásként pokolra menni.

Langmáhr Anikó

EU-MENTES ÖVEZET

Az MNF elnöke kérdések kereszttüzében

Akiket nem mutattak a médiában

A FRONT sátra is népszerû volt

Dénes János és Gyüre András

Wittner Mária

A VBKE sátra

EU-mentes övezetet alakított ki a Magyar Nemzeti Front az óbudai Hajógyári Szigeten, legalábbis a majális idejére. Az idõ kiváló volt, a pihenõ közönség nemkülönben.

Az MNF rendezvényen saját sátorral jelent meg a A Gede Testvérek Bt., a Lelkiismeret ‘88 csoport, a Hungária Televízió, a Dobogó havilap, a Magyarországi Zöld Párt, a Vér és Becsület Kulturális Egyesület és természetesen lapunk a FRONT is képviseltette magát.

Vendégeink voltak többek között: Dénes János, Gyüre András, dr. Halász János, Tompó László, Wittner Mária, a kitûnõ Magyar Világ hetilap munkatársai: Rozgics Mária, Lakatos Pál, Kõrösi Imre.

A Jobbik külön majálisozott, õk pár száz méternyire tartották az MNF-tõl a rendezvényüket. A Hír-tv az MNF majálisáról kora délelõtti képeket sugárzott, pár lézengõ emberrel a sátrak között. A déli-délutáni órákban, amikor már nagyszámú közönség gyûlt össze, és az asztaloknál sem volt szabad hely, a televíziósok csak a Jobbik rendezvényét látogatták meg, ahol épp koncert zajlott, választmányi elnöküket is volt kedvük elkapni egy-két szóra. A „hitelesen“ tájékoztató Hír-tv magatartásán – különösen „csintalankodásuk“ óta – nem csodálkozunk. A nemzeti összefogást hirdetõ Jobbik különálló magatartásán annál inkább...

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Turul hívja a sólymokat!

Budapesten, 2005. január 27-én, 18 óra után egy baráti rendezvényen 40-50 magyar beszélgetett a Nemzet sorsáról. Beszédek, majd kérdések váltották egymást; mikor, hogyan változik és válhat jobbra sorsunk? Aztán egy villanás! „2005. április 15-én elkezdõdik a várva várt morajlás, mely május 13-ára dübörgéssé magasztosul és állandósul. Mozdul a magyar. Megmozdul az ország! Szellemi, lelki síkon elindul a tisztító fergeteg - és nincs megállás!“

Megadatott! Az Isteni elrendelés megadja a jelet, csak figyelni kell! Figyelni a lélek hangjára, és továbbítani a jeleket egymás felé. A jelet és értelmét, amelyet az adott idõben egy villanással kaptam, ma, 2005. április 15-én továbbítom magyar testvéreim felé.

Különös nép vagyunk mi magyarok. Szeret minket az Isten. A jel rováskóddal érkezett. A kód: kereszt a körben, - Fény és Föld jelünk - örök kapcsolat Istenünk és Nemzetünk között, szellemi-lelki síkon. Ezeket a jeleket ma már újra egyre többen érzékelik és értik. Ez a jel a Magyar küldetéstudat jele. Jel, mely újraindítja a Magyar Nemzet felemelkedését. A szív az akarattal, a lélek az értelemmel párosul. Jel, mely a magyar értelem cselekvésre mozdulásában ölt testet. Kereszt a körben - fénylõ Nap az Õstérben. Ez az õsi Magyar kereszt-tény! A magyar összetartozás, a szeretet, az egyakarat jele. E jelet csak mi, magyar szívûek értjük. A mi jelünk. Hozzánk szól!

Ellenségeink nem tehetnek ellene, mert nem azonos térben élünk. Számukra érthetetlen, megfejthetetlen, kivédhetetlen. Minden visszatér az õsi helyre, mert így akarjuk! Hiába van náluk a rablott pénz, és a sunyi fegyver, kicsúszik a talaj a lábuk alól. Vesztésre állnak. Érzik!

Nézzük a jeleket! Mi történt 2005. január 27-e óta? Egy Afganisztánban szolgálatot teljesítõ magyar százados tényfeltáró, az igazságot felmutató levelét megírta. 2005. február végén hazahívták, megrótták, majd kitüntették. Kilépett a hadsereg kötelékébõl. Kár, jó parancsnok volt. Hazáját szeretõ, igaz magyar ember! Visszavárjuk az új Magyar Nemzetvédõ Honvédségbe. Akik szétzüllesztették a Magyar Honvédséget, - a felnátósított, leglobalizálódott internacionalista komisszárok - akik védtelenné tették Magyar Hazánkat, azok nem becsülik a tisztességes magyar parancsnokot és a magyar katonát sem. Aztán, mintegy három hétig tartó gazdatüntetés söpört végig az országon. A magyar gazdákat, - a Magyar Haza, a Magyar Föld gazdáit, Árpád-népét - jogos követeléseik ellenére a magyarországi kormány ismét becsapta. A magyar gazda életet adó munkájából él a Nemzet. Testvéreink Õk. Egy a célunk: a magyar nemzeti jólét újrateremtése!

Katasztrófa szélén áll az ország. Gazdaságilag, pénzügyileg, kulturálisan. Magyarországon ma nemzetközi-szocializmus, azaz internacionalista-kommunista, váltó- és rablógazdálkodás van. Az ország vezetõi jóvoltából akasztófa alatt áll az egész Magyar Nemzet! Ma kik vezetik Magyarországot? Hazug, szellemi toprongyok! Bugrisok, bumfordiak és bumburnyákok! Meglepõ, hogy a jelenlegi miniszterelnökszerûség - amint a közelmúltban egy Tv mûsorban nyilatkozta - csak a békától fél. Valószínû, megbízói bátorító folyadékkal töltik fel. Látjuk, a feltöltés sem tökéletes, - bár túlzottan magabiztosnak mutatkozik - de híg folyadékra jellemzõen lötyög-locsog. „Fecseg a felszín, hallgat a mély.“ A Parlamentben Hacuka-Icuka rikácsol, rikácsol, mint kopasznyakú a baromfiudvarban. Aztán itt van még a régi-új „Magyar“ Lóbõrárus (liberális) Párt. A szabadelvûek. Õk árulják a lenyúzott lovak bõrét - képletesen -, de elsõsorban a Hazánkat. Õk a „másságos“ egyveleg. Törpikéik kezében összpontosul a pénzvilág. Õk irányítják a „békásokat“ is. Hát ez a magyarországi gúnykormány koalíció. Siralmas, ahogy dolgoznak. Építeni, fejlõdni - sem gõggel, sem a magyar nemzet megnyomorításával, hanem - csak nemzetszeretettel és alázattal lehet. Számukra ez érthetetlen, nem is akarják megérteni! Más a Jel. Más a fajta.

Ezekkel már nem lehet szépen beszélni! Ezekkel már beszélni sem lehet! Ezek így együtt, hazudozással, a Magyar Nemzet vagyonának szétrablásával, zsarolással, nemzetidegen, sztálinista törvényekkel, demokráciának nevezett magyargyûlöletükkel tönkreteszik Magyarországot. Szándékosan! Az õ törvényeik idegenek tõlünk. A mi törvényünk a Magyar Szent Korona Törvénye! Egy igaz, Magyar nemzetgyûlésben ezeknek a szánalmas, kóbor alakoknak semmi keresnivalójuk sem lenne.

Tragédia! Ezer évek óta, történelmünkben, mindig ellepték az egészséges Magyar-életfát a rátelepedõ, nedvszívó „fagyöngyök“. Ez a magyarellenesség a jelenben már felülmúlhatatlan méreteket ölt.

Arany János szavaival:

„A haza szent ügye gyûjtött volna rakásra,
benneteket: komolyan vitatni, mi eszközök által.
Lenne a kedves hon boldoggá, lenne dicsõvé,
Ti pedig oktalanul mellõzve, feledve a közjót,
Képzelt érdekekért civakodtok…

Ti szabadelvûek, kik nyelveteken ama legszebb szót, a szabadságot szólásban, gondolatokban, testben, lélekben meritek hordozni naponként, névvel vagytok azok. Vallástok képmutatóság, bennetek türelem más értelmûek iránt nincs…“

A szabadelvûség mindenkor nemzetellenes és hazug. Hazugok pusztítják a magyart és értékeit. Az igaz jelet, az igaz szót csak igaz ember érti. Mi az igazságért harcolunk. A legkisebb erõ is hatalmassá válhat, ha õsi jogfolytonosságra épít és következetes. Az internacionalista magyarellenes „kormányfõ“ és az uszályában rügyezõk fel vannak háborodva, hogy radikalizálódik a Magyar Nemzet. Igen. Radikálisak vagyunk! Azaz, gyökeres változást akarunk. Nekünk magyaroknak, most, mint még soha, a gyökeres változtatásra irányuló szándék és cselekedet létkérdés. Megmaradásunk, igazságunk, fejlõdésünk záloga! Gyökeresen meg akarjuk változtatni a jelenlegi magyarellenes állapotot. Akarjuk! Végérvényesen, visszafordíthatatlanul! Árpádnépe vagyunk, mi itthon vagyunk a Kárpát-medencében. Saját földünkön, saját hazánkban élünk. Nyelvünk a magyar, Õsnyelv! Õsi kultúránk van! Árpád-háziakat jött-ment senkiháziak nem vezethetnek, nem irányíthatnak, - még csalással sem! Nem állhatnak utunkba gonoszok! Rendet teszünk! Rendet a fejekben, rendet a lelkekben, rendet a tereken! Nem halt ki az Árpád-ház! Áll. Él újra!

Turul hívja a sólymokat! Rúgjátok le a tojáshéjat, köpjétek ki a „tejfogakat“. Félre az államtitkári reményekkel, bárgyú, szirupos mosolyokkal. Gondolkodó, tehetséges, a Magyar Hazáért és Nemzetért harcolni kész honfiakra van szükség. Egy akarat, egy szó, egy tett! Figyeljétek a Napot, a Fényt keressétek, ne a sötétséget. Pilis egén osztják a behívókat. Háború van! Csata! Mozgósítok minden magyart!

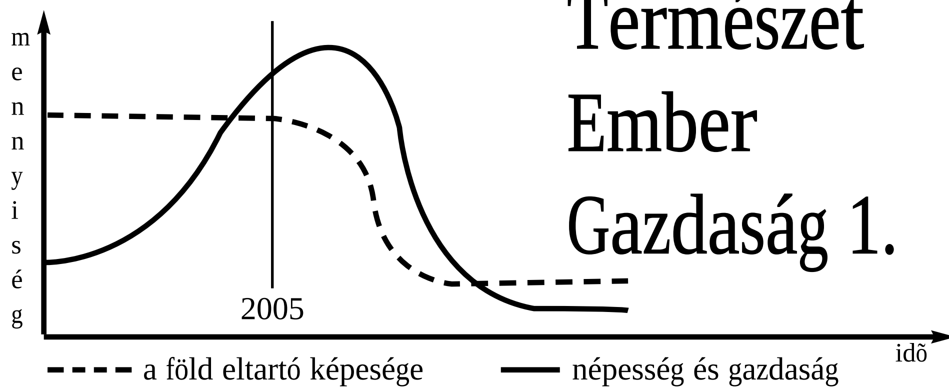
Turul hívja a sólymokat! Jelentkezzetek! A Kárpát-medencében visszafoglaltuk a Magyar Égboltot. Most a Magyar Föld, a Magyar Haza visszafoglalása a cél.

„Szép, szegény hazánkért, magyar koronánkért, ideje vagdalkoznunk!“

Beregszászi-Hegyi László

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Természet Ember Gazdaság 1.

„A jövõ már nem az , ami lehetett volna, … De a jövõ még mindig azzá válhat, amit akarunk“

(Aurélio Peccei, 1981)

A fenti grafikon egy lehetséges jövõképet tár elénk, az összeomlás jövõképét, mely a természet-ember-gazdaság együtt nem mûködésének egyik valószínû következménye. Ebben a most induló sorozatban elemezni fogom a várható események kiváltó okait, következményeit, valamint a katasztrófa elkerülésére alkalmas alternatív gazdasági lehetõségeket. Az emberiség globális problémái, ezek megjelenési formái, kiváltó okai, a még megmaradt lehetõségeink bemutatása, ezek lesznek fõ témáink, különös tekintettel az ember szerepére. A vádlottak padjára ültetem magát az embert, a homo insapiens-t (buta embert), a homo ökonomikuszt (haszonelvû embert), az általa létrehozott és megtûrt, kizárólag költség-haszon számításon alapuló politikájával és gazdaságtanaival együtt.

1970-ben a Massachusetts Institute of Technology falai közt a Római klub felkérésére, a Volkswagen Alapítvány támogatásával, megindult egy kutatássorozat, mely a következõ kérdésekre kereste a választ:

1. A jelenlegi gazdaságpolitikák a fenntartható jövõ, vagy az összeomlás felé vezetnek?

2. Mit lehet tenni egy olyan gazdaság megteremtésének érdekében, mely képes arra, hogy mindenkit ellásson?

E két kérdés sajnos ma már redukálható egyetlen probléma megfogalmazására, mivel az ember túllépte azt a határt a természet pusztításában, amit a Föld már nem tud tolerálni, csökkentve ezzel a megoldások számát. A permanens gazdasági növekedés nem képzelhetõ el korlátos ökológiai környezetben. Az emberiség két alternatíva között választhat: tovább „élvezi“ a mértéktelen fogyasztás kínálta „jólétet“, vagy lemond a szüntelen növekedésrõl, és a Föld eltartóképességét figyelembe véve próbál élhetõ környezetet biztosítani magának, és a jövõ generációinak.

A négy tagú kutatócsoport eredményeit, a jövõ modellezésére, a dinamikus fejlõdéssel kapcsolatos adatok és elméletek integrálására kifejlesztett „WORLD 3“ nevû számítógépes programba táplálták. Tizenkét várható alternatíva született a jövõnkre nézve, melyeket a Növekedés határai c. könyvükben hoztak nyilvánosságra 1972-ben. Ez a könyv Európa keleti felében mintegy húsz évig tiltólistán volt. 1992-ben a World3-at frissítették, és a Növekedés határain túl c. kiadványban már tizennégy alternatíva szerepelt. 2004-ben összefoglalva a két elõzõ publikációt, és elemezve az azóta kialakult globális helyzetet, kiadták a Növekedés határai harminc év múltán c. könyvüket.

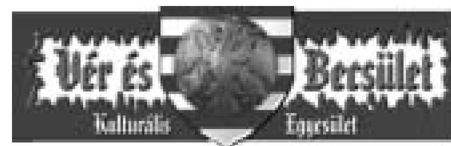
Ha már az alpmûvek felsorolásánál tartunk, meg kell említsem E. F. Schumacher: Small is beautiful (1973) „A kicsi szép“ c. korszakalkotó mûvét, melynek magyarországi megjelenésére 1991-ig kellett várni, és amely mû nemcsak ökonómiai, hanem filozófiai tartalma miatt is érdemes a behatóbb tanulmányozásra. Meg fogjuk tenni.

Ha a hagyományos, monetáris haszon központú gazdaságtannal szembeni ún. alternatív gazdaságtan kiemelkedõ személyiségeirõl beszélnek, három nevet említ a szakirodalom. A kortárs Hermann E. Daly, az 1976-ban meghalt már említett E. F. Schumacher, valamint az 1966-ban Kanadában elhunyt Pollányi Károly, akit méltán tartanak az új szemléletû gazdaságtan szülõatyjának. Õ volt az elsõ, aki felvázolta egy olyan gazdaság szükségességét, amely beágyazódik az ökológiai és társadalmi kontextusba. A tudományok bármely területére tévedünk, az úttörõk között mindig találunk magyart.

Rózsás Zoltán

IMPRESSZUM

Kiadja és a kiadásért felel: Szabó Tamás
Fõszerkesztõ: Bognár László,
Szerkesztésért felelõs: Szabó Tamás
Szerkesztõség címe: 2120 Dunakeszi, Bocskai u. 16.
Nyomda: TIMP KFT.
HU ISSN 1786-8408
Telefon: 06 27 348–502, 06 20 579–0946
Elektronikus levél: front56@yahoo.ie

Hõsök Napja

Május utolsó vasárnapja 1925 óta van a Magyar Hõsök emlékének szentelve. Az Országgyûlés az 1917. évi VIII. és az 1924. évi XIV. törvénnyel rendelkezett azok emlékének megõrzésérõl, akik a hazáért áldozták életüket. 1945-tõl 1990-ig ez az emléknap (annyi más nemzeti hagyományunkkal egyetemben) feledésre volt ítélve.

Idõpont: **2005 május 29 vasárnap, 18 óra.**
Helyszín: **Bp. VIII. 32-esek tere**
(a 4-6 villamos Baross utcai megállójánál)
Minden érdeklõdõt szeretettel várunk!

FRONT szerkesztõségi fogadóórák:
Minden kedden 18 órától
az MNF Klubban

MNF könyvtár

a Kiskorona utca 3-ban,
könyv, videó, DVD, CD kölcsönözhetõ.
Nyitva kedden és csütörtökön
15 és 22 óra között.
Szeretettel várja Önöket Matuska Éva.

A lapot nem támogatja a Sorsos Alapítvány, hirdetõi (sajnos még) nincsenek.

Tisztelt olvasó, az Ön segítségével tudunk kéthetente szöget tenni a megszálló hatalom alfele alá.

Kérjük ajánlja a lapot barátainak, és fizessen elõ a nemzeti radikalizmus fegyverére!

Önkénteseket várunk a Frontra!

Újságírókat, fotósokat, terjesztõket várunk a szerkesztõségi csapatba!
Fizetést sajnos belátható ideig nem tudunk adni, csak jó szót és sok munkát. A lapnál mindenki ingyen dolgozik a közös célért, hazánk felszabadításáért. Valljuk, élet-halál harc folyik most hazánkban. Ebben a harcban hathatós fegyver lehet egy hiteles és radikális nemzeti újság. Fegyverforgató önkénteseket várunk, akik segítenek felrázni, és tartást adni az apátiába süllyedt magyarságnak.

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Tévé sarok

Meganyál

2005. április 30. Szombat este némi mazochizmussal és családom több tagjával heveredtem a tévé elé, ott keresve esti programot. Mivel csak (dehogy csak, hál istennek) három csatornát tudok fogni túl sokáig nem tartott a körkapcsolás. Az M1-en egy nõt kergetnek, az RTL a Csillagok háborújának egy sokadik részével riogat, míg a TV2-n a végéhez érkezik a Megasztár címû zenei tehetségkutató produkció.

Ezen az estén újra tanúi lehettünk, hogy egy alapjaiban jó ötletet hogyan lehet a mai kornak megfelelõvé tenni, vagyis így lesz a tehetséggondozásból, hiper gagyi, emelt díjas sms-ezõs mûanyag csillogás. A recept egyszerû. Végy pár tehetséges és pár tehetségtelen fiatalt, bízd rá õket egy rosszul összeválogatott zsûrire és ha kialakul a döntõ mezõnye hitesd el a nézõkkel, hogy õk döntenek emelt díjas sms-eikkel a továbbjutást illetõen. A zsûri kompetenciája – Presser kivételével – enyhén szólva megkérdõjelezhetõ. Ott ül P. Barna akinek a tehetségébõl maximum egy „hófehér jaguár“ címû kevéssé ismert opuszra futotta, valamint egy pár éve még magát bohócnak maszkírozó elõadó akinek a legismertebb sorai így hangoztak:

„Esik a hó, az elsõ hó,
Az egész föld csupa porcukor.“

Ugye sejtik, hogy ezzel a dalocskával nem lenne itt döntõs.

A zsûriben foglal helyet (teljesen érthetetlenül) egy magát nõnemû létére õsi magyar férfinéven nevezõ nem tudom mi? Végül de nem utolsó sorban B. Tibort kéne megemlítenem, de õt valószínûleg csak azért ültették oda, hogy legyen kire húzni a Che Guevara-s és Tilos Rádiós pólókat.

A fiatal versenyzõk még nem tudják, hogy néhányuk közülük ugyanolyan gyorsan fog eltûnni a süllyesztõben, amilyen gyorsan feltûntek, de hát a média már csak ilyen. Amíg szükség van rájuk kegyetlenül kifacsarja õket, aztán eldobja. Lesz, aki fel tudja dolgozni a hirtelen jött változásokat, hogy reggel nem egy langymeleg „stylist“ választja ki a ruhatárát tízezer darabból. Elképzelhetõ, hogy lesz olyan versenyzõ, aki nem tudva feldolgozni a valós élet és a Megasztáros élet közti különbséget, kábítószerektõl vagy az alkoholtól vár segítséget és talán találkozhatunk majd vele füstös lakótelepi kocsmák mélyén, ahol egy felesért bárkinek elénekli a valamikori csillagdalt és eltáncolja dülöngélve a koreográfiát is:

„Várj még nehogy elfújd a gyönyörû álmot
Sose ébressz fel!
Látod úgy is vége ha jön a reggel.“

A figyelmesebb nézõk láthatják miként telepszik a politika láthatatlanul egy népszerû mûsorra. Elõször jómagam sem értettem, miért mindig csak egy bizonyos szeletét mutatják a nézõtérnek, míg fel nem ismertem *Gy. Ferencet* sárga hajópadló mintás ingében, családjától körbe fogva, *mint a nép egyszerû gyermeke.* A kép már-már annyira idilli volt, hogy majdnem könnyek szöktek sokat látott szemembe, mikor a lehetetlen ruháiról és a drog liberalizáció melletti tüntetésekrõl ismert bizarrul széles szájú mûsorvezetõ T. Attila (nagy királyunk Attila valószínûleg forogna régóta keresett sírjában, ha tudná milyen mutánsok bitorolják nevét) belesikítja a mikrofonba, hogy miért nem lehet ilyen béke és harmónia az életben a romák és a magyarok között, mint itt a színpadon a roma és a magyar srác között.

Tehát ez is rajtunk múlik. Én eddig a pillanatig meg voltam gyõzõdve, hogy ez a hangok versenye, de a versenyzõk származásának felemlegetése után elgondolkodtam, vajon véletlen-e, hogy a hat dobogós közül három cigány származású (ha ezt az arányt teljes lakosságunkra kivetítjük az ötmilliót is elérné a cigányok száma). Ugye ez még messze van…(?!)

Vagy ez a kormány legújabb cigány foglalkoztatás-politikája? Minden cigánynak egy nagylemezt! Olcsóbb, mint a munkahelyteremtés és az írástudatlanság felszámolása...

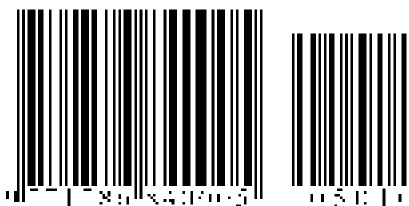
Sajnálatos tény, hogy egyre több fiatalnak fog eszébe jutni Molnár Ferencrõl a Pál utcai fiúk helyett a karamell és Bartók név hallatán a Béla helyett az Eszter.

Mindemellett szeretném biztosítani önöket, hogy a gyõztesnek jó hangja van és megérdemelten nyert, a vékonyka hangú még bizonytalan nemi identitású fiúcska ellen. (Tóth Gabival nehezebb dolga lett volna, ezért kellett Õt már korábban kiszórni?)

Szomorú lettem mert hosszú idõ után ez a mûsor lehetett volna, mely senkit nem bánt, nem manipulál csak szórakoztat. Nem az lett.

Kár érte…. Megakár…….

nedudki

Magyar Nemzeti Front Klub

Budapesten, a III. kerületi Kiskorona utca 3-as szám alatt minden kedden 18 órától.

Május 17-én

18³⁰ Politikai visszatekintés
19⁰⁰ Csíksomlyói beszámoló
vendégünk: G. Kirkovits István
a hunhir.hu online közéleti hetilap szerkesztõje

Május 24-én

18³⁰ Politikai visszatekintés
19⁰⁰ Magyar hon védelem?
vendégünk: Prof. Dr. Bokor Imre

Május 31-én

19⁰⁰ Idényzáró, vidám zenés est.
Ügynökök kíméljenek!

A Magyar Nemzeti Front

XVII. kerületi szervezete meghívja
Önt a Rákoshegyi Mûvelõdési Házban
(1174 Budapest, Podmaniczky Zs. u. 3.)
tartandó elõadásra,
május 20-án 18 órára.
Vendégünk:
Dr. Gidai Erzsébet
profeszor, egyetemi tanár

Az újság kapható:

Országszerte a nemzeti könyvesboltokban és a budapeti újságárusoknál.

Elõfizethetõ rózsaszín csekken a Dunakeszi, 2120 Bocskai utca 16. címre.
Az újságot zárt borítékban küldjük elõfizetõinkhez.
Éves elõfizetés: 4000 Ft.
Féléves elõfizetés: 2000 Ft.
Negyedéves elõfizetés: 1000 Ft.
Telefon: 06-27-348-502, 06-20-579-0946
Elektronikus levél: front56@yahoo.ie

ERDÉLYÉRT KÖNYVESHÁZ

- NEMZETI KULTURÁLIS MÛHELY -

HAZAI ÉS HATÁRONTÚLI KIADVÁNYOK
Népzenei és táncházi anyagok
Tel./Fax:(06-1) 240-1312

KÜLÖNLEGESSÉGEK
KÖNYVCSEMEGÉK
NYITVA: H-P 1100-1830
E-mail: bolt@erdelyert.hu
Honlap: www.erdelyert.hu

BUDAPEST III. BÉCSI ÚT 99.

„Magyarnak lenni az emberiség egyik – számunkra legszebb – létezési formája.“